

Cartea lui Daniel - O sută șaizeci și șase

Deslușirea profeției: Revoluția Franceză, Rusia lui Putin și conflictul ucrainean

Jeff Pippenger
2024-03-29

Pe măsură ce începem să luăm în considerare prefigurarea timpului sfârșitului în 1989, prin istoria profetică a versetului zece, este necesar să ne întoarcem în istoria celei de-a treia generații a ambelor coarne ale fiarei pământului. În 1913, cornul fiarei pământului al republicanismului și-a început generația de compromis cu sistemul bancar globalist, iar în 1919, cornul adevăratului protestantism și-a început generația de compromis cu teologii protestantismului apostat și, de asemenea, cu Asociația Medicală Americană, când a cedat lumii acreditarea sistemului său educațional. Ambele coarne au început o relație de compromis cu lumea, care avea să schimbe direcția mesajelor lor respective din acel moment înainte.

ในประวัติศาสตร์นั้น จุดเริ่มต้นของกษัตริย์ฝ่ายเหนือและกษัตริย์ฝ่ายใต้แห่งยุคสุดท้ายก็มาถึงจุดเปลี่ยนเช่นกัน ปาฏิหาริย์แห่งฟาติมาเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม ค.ศ. 1917 ณ เมืองฟาติมา ประเทศโปรตุเกส เหตุการณ์นี้เป็นจุดสูงสุดของชุดการประจักษ์ของพระนางมารีย์ซึ่งมีเด็กเลี้ยงแกะสามคนเป็นพยาน ได้แก่ ลูเซีย ดอส ซานโตส และลูกพี่ลูกน้องของนางคือ ฟรันซิสโก และ จาซินตา มาร์โต ตามบันทึกคำบอกเล่าของเด็ก ๆ ให้ไว้ พระนางพรหมจารีมารีย์ ซึ่งได้รับการระบุว่าเป็แม่พระแห่งฟาติมา ได้ทรงปรากฏแก่พวกเขาในวันที่ 13 ของแต่ละเดือน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ค.ศ. 1917

În timpul ultimei apariții, la 13 octombrie 1917, zeci de mii de oameni s-au adunat la Cova da Iria, lângă Fatima, așteptând să fie martorii unei minuni, așa cum fusese prezis de copii. Potrivit martorilor, soarele a părut să-și schimbe culorile, să se rotească și să danseze pe cer. Acest eveniment a ajuns să fie cunoscut sub numele de Miracolul Soarelui sau Miracolul de la Fatima.

Miracolul de la Fatima este un eveniment semnificativ în istoria și devoțiunea catolică și a constituit, de-a lungul anilor, obiectul a numeroase studii, dezbateri și interpretări religioase. Evenimentele de la Fatima au avut un impact durabil asupra pietății populare, a devoțiunii mariane și a interpretării temelor apocaliptice în cadrul Bisericii Catolice.

ბოლშევიკური რევოლუცია რუსეთში მოხდა 1917 წლის 7 ნოემბერს, როდესაც ვლადიმირ ლენინისა და ბოლშევიკური პარტიის ხელმძღვანელობით მოქმედმა ბოლშევიკურმა ძალებმა პეტროგრადში (ამჟამად სანქტ-პეტერბურგი) დაიკავეს ხელისუფლების უმნიშვნელოვანესი შენობები და ინფრასტრუქტურა. ეს მოვლენა წარმოადგენდა 1917 წლის რუსეთის რევოლუციის კულმინაციას, რომელიც იმავე წლის დასაწყისში თებერვლის რევოლუციით დაიწყო, რამაც გამოიწვია მეფე ნიკოლოზ II-ის ტახტიდან გადადგომა და დროებითი მთავრობის ჩამოყალიბება.

În timpul Revoluției, bolșevicii au răsturnat cu succes guvernul provizoriu și au instaurat controlul sovietic asupra Rusiei. Bolșevicii au proclamat întemeierea unui stat socialist și au început să pună în aplicare programul lor revoluționar, incluzând naționalizarea industriei, redistribuirea

pământului și retragerea Rusiei din Primul Război Mondial. Revoluția din Octombrie a condus în cele din urmă la crearea Uniunii Sovietice și a avut consecințe profunde și de mare amploare pentru Rusia și pentru lume, modelând cursul istoriei secolului al XX-lea.

Yesu arere kana imperuka akoresheje intangiriro, kandi kugira ngo tubashe kubona byuzuye umwami w'amajyaruguru n'umwami w'amajyepfo bo mu minsi y'imperuka, ni ngombwa gusobanukirwa intangiriro yabo. Abami b'amajyepfo n'ab'amajyaruguru nyakuri bagaragazwa mu gice cya cumi na kimwe cya Daniyeli basobanurwa nk'ubutegetsu butegeka agace nyakuri ka Egiputa nk'umwami w'amajyepfo, n'ubutegetsu butegeka agace k'akarere nyakuri gafitanye isano na Babuloni nk'umwami w'amajyaruguru.

Proroocia literală a trecut în prorocie spirituală în vremea crucii, când vechiul Israel literal trecea la Israelul spiritual modern. Roma păgână literală a călcat în picioare Ierusalimul literal timp de trei ani și jumătate literal, din anul 67 d.Hr. până în anul 70 d.Hr., iar Roma papală spirituală a călcat în picioare Ierusalimul spiritual timp de trei ani și jumătate spirituali.

Babilonul spiritual este identificat în Apocalipsa, capitolul șaptesprezece, ca desfrânata care curvește cu împărații pământului. Egiptul spiritual este identificat în Apocalipsa, capitolul unsprezece, ca Franța ateistă. Manifestările moderne ale împăratului spiritual al miazănoaptei, care a primit rana sa de moarte la vremea sfârșitului, în 1798, iar apoi a ripostat împotriva manifestării moderne a împăratului spiritual al miazăzii la vremea sfârșitului, în 1989, sunt amândouă reprezentate în versetul patruzeci din Daniel unsprezece. Ambele puteri își au originile, în manifestarea lor din zilele de pe urmă, în intervalul 1917–1918, care este același interval de timp ca generația de compromis pentru ambele coarne ale fiarei care se ridică din pământ. Aceste începuturi trebuie recunoscute pentru a aplica în mod corect sfârșiturile. Începuturile împăraților din zilele de pe urmă ai miazănoaptei și ai miazăzii încep amândouă la Revoluția Franceză.

„În secolul al șaisprezecelea, Reforma, punând înaintea poporului o Biblie deschisă, căutase să pătrundă în toate țările Europei. Unele națiuni au primit-o cu bucurie, ca pe un sol al Cerului. În alte țări, papalitatea a izbutit, în mare măsură, să-i împiedice intrarea; iar lumina cunoașterii Bibliei, împreună cu influențele ei înălțătoare, a fost aproape cu totul exclusă. Într-o țară, deși lumina a pătruns, întunericul n-a cuprins-o. Timp de secole, adevărul și rătăcirea s-au luptat pentru întâietate. În cele din urmă, răul a biruit, iar adevărul Cerului a fost alungat. „Și judecata aceasta stă în faptul că lumina a venit în lume, dar oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina.” Ioan 3:19. Națiunea a fost lăsată să culeagă roadele căii pe care o alesese. Frâna Duhului lui Dumnezeu a fost îndepărtată de la un popor care disprețuise darul harului Său. Răului i s-a îngăduit să ajungă la deplina lui maturitate. Și întreaga lume a văzut rodul lepădării voite a luminii.”

„Războiul împotriva Bibliei, dus înainte timp de atâtea secole în Franța, a culminat în scenele Revoluției. Acea izbucnire teribilă n-a fost decât rezultatul legitim al suprimării Scripturilor de către Roma. Ea a oferit cea mai izbitoare ilustrare pe care a văzut-o vreodată lumea a aplicării politicii papale — o ilustrare a rezultatelor către care, timp de mai bine de o mie de ani, tindea învățătura Bisericii Romei.”

„Suprimarea Scripturilor în perioada supremației papale a fost prevestită de profeți; iar Revelatorul arată, de asemenea, spre rezultatele îngrozitoare care aveau să se producă, în mod deosebit în Franța, din dominația «omului fărădelegii.»” Tragedia veacurilor, 265, 266.

Revoluția Franceză a fost produsă de suprimarea Scripturilor „în timpul perioadei supremației papale”. Nașterea ateismului, care urma să devină dușmanul de moarte al papalității, a fost provocată de însăși papalitatea. Revoluția Franceză a avut loc între 1789 și 1799, însă spiritul revoluționar ateist care a început în Franța a continuat să se răspândească în întreaga Europă și dincolo de ea. La o sută optsprezece ani după încheierea revoluției din Franța, în Rusia a început Revoluția Rusă. Revoluția ateismului care a început în Franța s-a încheiat în Rusia, iar în 1917 Rusia a devenit reprezentanta profetică a națiunii simbolizate de ateismul Egiptului. Puterea balaurului, reprezentată ca împăratul de la miazăzi, migrase din Franța în Rusia.

Revoluția din Franța a fost reprezentată din punct de vedere politic și profetic de Napoleon Bonaparte, iar în acest sens, Napoleon îl reprezintă pe primul conducător al unei națiuni întemeiate printr-o revoluție adusă la existență de ateismul Egiptului. Narcisismul lui Napoleon este repetat în mod potrivit de narcisismul lui Putin.

Napoleon diak ui chet nupa thougatpa amasung propaganda-gi ngakta mapu khang-i, aduga masi Putin-nasu khang-i, mahak adu mamangda KGB officer ama oirammi. KGB-na propaganda-da khasa ngakpa thabak tou-i. Napoleon-na mihatpa-gi phibam asi mahakki ngampa, punsigi ngamkhiba, amasung lallonnaiba-gi mijing adu mipumnamakta phanghanbagi khudol ama oina sijinnarammi. Mahakna mahakki matamgi khudongchaba artist khwaidagi mitam piba khudingmakdagi portrait kaya khudol touhan-gatlammi; makhoigi manungda Jacques-Louis David, Antoine-Jean Gros, amasung Jean-Auguste-Dominique Ingres yaori, aduga atoppa kharasu yaori.

Aceste portrete îl înfățișau pe Napoleon în diverse ipostaze și cadre, variind de la portrete oficiale de stat până la scene mai informale. Ele au servit nu doar ca amintiri personale pentru Napoleon însuși, ci și ca instrumente pentru răspândirea imaginii și influenței sale atât pe plan intern, cât și internațional. Putin a realizat pentru sine o lucrare identică, printr-o multitudine de imagini cu el însuși în cadre care rivalizează cu ale oricăruia dintre influencerii moderni de pe Internet.

La începutul Revoluției Franceze, regele, familia sa și slujitorii săi au fost răsturnați și executați. La începutul Revoluției Ruse, Țarul, familia sa și slujitorii săi au fost răsturnați și executați. Revoluția care a început în Franța a culminat în Rusia. Revoluția Franceză constituie subiectul profeției din capitolul unsprezece al Apocalipsei și, prin urmare, Revoluția Franceză este supusă regulilor de interpretare profetică. Isus ilustrează întotdeauna sfârșitul unui lucru prin începutul acelui lucru, astfel încât Revoluția Rusă este sfârșitul Revoluției Franceze.

Vladimir Putin reprezintă ultimul conducător al unei națiuni întemeiate printr-o revoluție adusă la existență prin ateismul Egiptului. Primul conducător al Rusiei a fost Vladimir Lenin. Numele „Vladimir” este de origine slavă și este alcătuit din două elemente: „vlad” și „mir”. „Vlad” derivă din rădăcina slavă „vladeti”, care înseamnă „a domni” sau a exercita puterea. „Mir” înseamnă „lume”. Primul Vladimir (Lenin) îl tipifică pe ultimul Vladimir (Putin), care este, de asemenea,

se încheie în luna de după miracol). Mesajele de la Fatima au devenit o structură pentru interpretarea profetică catolică conservatoare. Ele au identificat o luptă în cadrul Bisericii Catolice între catolicismul conservator, reprezentat de papa Ioan Paul al II-lea și de primul conciliu de la Vatican, și catolicismul liberal, reprezentat de actualul „papă woke” și de al doilea conciliu de la Vatican.

În mesajele de la Fatima, „papa cel bun” era „papa alb”, iar „papa cel rău” era „papa negru”. Papa cel bun, Papa Ioan Paul al II-lea, era papa conservator care a identificat-o pe Fecioara de la Fatima drept idolul său călăuzitor, iar papa cel rău este papa woke, care respinge, de asemenea, orice mesaje din partea așa-numitei fecioare Maria. Când vizitezi sanctuarul de la Fatima, Portugalia, la intrarea în incintă, accesul este încadrat între două statui uriașe, cu un papă negru de o parte și un papă alb de cealaltă parte, reprezentând astfel lupta internă identificată în profețiile de la Fatima.

Celălalt element al celor trei mesaje secrete de la Fatima a fost accentul pus pe războiul dintre catolicism (împăratul de la miazănoapte) și ateism (împăratul de la miazăzi). Fără a recunoaște că lupta dintre catolicism și Rusia atee este un subiect al profeției satanice, care dirijează un mare procent din catolicism, este dificil, dacă nu imposibil, să se înțeleagă sprijinul pe care Biserica Catolică l-a acordat Germaniei naziste în timpul celui de-al Doilea Război Mondial.

Bătălia de la Leningrad, care a durat din 8 septembrie 1941 până la 27 ianuarie 1944, în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial, a fost unul dintre cele mai lungi și mai brutale asedii din istorie. Bătălia de la Stalingrad, care a avut loc din 23 august 1942 până la 2 februarie 1943, este adesea considerată cea mai sângeroasă și mai importantă bătălie a celui de-Al Doilea Război Mondial. Ea a avut ca rezultat pierderi uriașe de ambele părți, estimările indicând peste 2 milioane de victime în total, inclusiv morți, răniți și soldați luați prizonieri. Bătălia de la Stalingrad a marcat, de asemenea, un punct de cotitură în război, întrucât a dus la o victorie decisivă a sovieticilor asupra armatei germane și a contribuit la înfrângerea finală a Germaniei naziste.

Fără a recunoaște că războiul purtat de Germania nazistă împotriva Rusiei, în special în cele două bătălii tocmai menționate, face dificilă înțelegerea rolului Germaniei ca aliat secret al Bisericii Catolice. Fără înțelegerea premiselor unui război spiritual între catolicismul, motivat de profeția satanică a Mariei de la Fatima, și ateismul Rusiei, iar apoi al Uniunii Sovietice comuniste, logica pentru care catolicismul a ascuns în secret și apoi a transportat criminali de război naziști în întreaga lume după al Doilea Război Mondial este ratată. Naziștii au fost armata prin interpuși a catolicismului în lupta sa împotriva Rusiei.

În această logică profetică, Putin, conducătorul Rusiei ateiste, este implicat într-un război în Ucraina, ai cărei conducători sunt cunoscuți în mod deschis ca fiind naziști. Trupele terestre ale războiului de la Fatima împotriva ateismului, începând cu Al Doilea Război Mondial și mai departe, sunt fascismul și nazismul. Desigur, chiar dacă această realitate privitoare la conducătorii guvernului ucrainean este bine documentată, manifestarea modernă a Ministerului Reichului pentru Luminarea Publică și Propagandă al lui Hitler (mass-media mainstream) a ascuns aceste fapte cât a putut.

Numele „Ucraina” este derivat din cuvântul slav „ukraina”, care înseamnă „ținut de margine” sau „hotar”. Termenul se referea, din punct de vedere istoric, la regiunile de graniță ale Rusiei Kievene, statul medieval care a precedat Ucraina de astăzi, și este situată la răscrucea dintre Europa de Est și Eurasia. De-a lungul istoriei, ea a slujit drept punct de întâlnire între diferite culturi, civilizații și imperii, inclusiv Imperiul Bizantin, Imperiul Otoman, Imperiul Rus și altele. Poziția sa strategică a făcut din ea o regiune de frontieră care a cunoscut interacțiuni culturale, politice și militare semnificative. În perioada medievală, Ucraina era regiunea de graniță a Rusiei Kievene, care era un stat puternic ce cuprindea părți din Ucraina, Rusia și Belarusul de astăzi. Pe măsură ce Rusia Kievană s-a extins și s-a restrâns de-a lungul timpului, hotarele sale s-au deplasat adesea, iar Ucraina a rămas la periferia statului.

După prăbușirea Uniunii Sovietice în 1989, așa cum este reprezentată în versetul zece, versetele unsprezece și doisprezece identifică o bătălie în care împăratul de la miazăzi ripostează și biruiește asupra împăratului de la miazănoapte. Acea bătălie a fost purtată la Rafia, care era hotarul dintre stăpânirile împăratului de la miazăzi și ale împăratului de la miazănoapte.

Bătălia de la Rafia, care a avut loc în anul 217 î.Hr., își trage numele de la cetatea în apropierea căreia s-a desfășurat lupta. Rafia era o cetate situată în regiunea de coastă a Palestinei antice, aproape de granița dintre Regatul Ptolemaic al Egiptului și Imperiul Seleucid. La vremea bătăliei, granița dintre Regatul Ptolemaic al Egiptului, condus de regele Ptolemeu al IV-lea Philopator, și Imperiul Seleucid, condus de regele Antioh al III-lea, se afla în vecinătatea Rafiei. Bătălia s-a purtat în apropierea acestei regiuni de graniță, întrucât ambele părți căutau să-și afirme controlul asupra unor teritorii strategice din Levant.

Orașul antic Rafia este situat în apropierea orașului modern Rafah. Rafah este un oraș situat în sudul Fâșiei Gaza, care face parte din teritoriile palestiniene. După victoria lui Ptolemeu la Rafia, în anul 217 î.Hr., el a inițiat persecuții împotriva iudeilor din Ierusalim, precum și din Egipt. Victoria a fost de scurtă durată și, ca să spunem așa, și-a întâlnit Waterloo-ul în următoarele trei versete. În versetul treisprezece, împăratul de la miazănoapte, înfrânt mai înainte, se întoarce, iar până în versetul cincisprezece îl copleșește pe împăratul de la miazăzi.

Victoria lui Putin în Ucraina va fi folosită de Putin, un fost ofițer KGB specializat în propagandă, cel mai probabil pentru a demasca rădăcinile naziste ale conducerii ucrainene și, de asemenea, pentru a-i demasca pe cei din lumea occidentală care au sprijinit regimul din lăcomie economică și, fără îndoială, totodată pentru a scoate la iveală centrele secrete și bio-laboratoarele folosite de globaliști, care au fost finanțate de contribuabilii Statelor Unite.

Acele descoperiri vor distruge actualele puncte de discuție ale globaliștilor lumii, precum și ale vocilor democratice din Statele Unite. Acea victorie a lui Putin va oferi mandatul pentru al optulea Președinte, care este dintre cei șapte, să-și asume rolul de despot profetic care intră în istorie chiar înainte de versetul șaisprezece; iar versetul șaisprezece este legea duminicală care va veni în curând.

În versetul treisprezece, împăratul de la miazănoapte își regroupează armata, iar în versetul paisprezece, Roma păgână este introdusă pentru prima dată în istorie, deși nu este încă împăratul

de la mieznoapte. Acolo este identificată drept simbolul care „întărește vedenia” și drept puterea care se înalță pe sine și apoi cade. După victoria lui Putin în războiul din Ucraina, papalitatea va începe să se înalțe în politica mondială, chiar înaintea legii duminicale din versetul șaisprezece.

Revoluția Franceză și legătura ei cu Revoluția Rusă; Napoleon și Putin; miracolul de la Fatima și cele trei secrete ale sale; alianța secretă dintre Vatican și Hitler, alianța secretă dintre Vatican și Reagan, sunt toate „roți” profetice care se intersectează în istoria versetelor unsprezece până la cincisprezece, care se desfășoară în perioada de la 11 septembrie 2001 până la legea duminicală din Statele Unite. A fost important să oferim un scurt rezumat al acestor „roți” profetice înainte de a aborda versetul zece.

Ushbu maqola “NBC News”dan olingan bo‘lib, u naqadar “Main Stream Media” bo‘lsa bo‘ladigan darajada shundaydir, va “MSM” Hitlerning Ikkinchi jahon urushi davridagi targ‘ibot mashinasining zamonaviy ko‘rinishidir. Maqola, albatta, Putinga qarshi, Rossiyaga qarshi va Ukraina tarafdoridir, biroq gap bunda emas. Samoviy Shohlikning fuqarolari sifatida, Xudoning xalqi shaytoniy ishning hech bir tomonini ma‘qullamasligi kerak, vaholanki har qanday urush shaytoniy ishdur.

Scopul acestui articol este de a le îngădui acelor care nu sunt familiarizați cu războiul profetic dintre catolicism (împăratul de la mieznoapte) și ateism (împăratul de la miezăzi), precum și cu faptul că, în războiul purtat de aceste două puteri profetice, nazismul a fost folosit ca armată interpusă a catolicismului (așa cum au fost folosite Statele Unite în 1989), să înțeleagă aceasta. Studenții profetiei trebuie să aibă suficiente dovezi pentru a vedea că istoria de fundal a celui de-al Doilea Război Mondial și a Războiului Rece este reprezentată în războiul actual din Ucraina, pe măsură ce acesta împlinește versetele unsprezece și douăsprezece din capitolul unsprezece al cărții lui Daniel.

„Evenimente istorice, care arătau împlinirea directă a profetiei, au fost puse înaintea poporului, iar profetia a fost văzută ca fiind o reprezentare figurativă a evenimentelor care conduc până la încheierea istoriei acestui pământ.” Selected Messages, cartea 2, p. 102.

NBC News articol: „Problema nazistă a Ucrainei este reală, chiar dacă pretenția lui Putin privind «denazificarea» nu este”

Dintre numeroasele denaturări fabricate de președintele rus Vladimir Putin pentru a justifica asaltul Rusiei asupra Ucrainei, poate cea mai bizară este afirmația sa că această acțiune a fost întreprinsă pentru a „denazifica” țara și conducerea ei. În susținerea argumentului său pentru pătrunderea pe teritoriul vecinului său cu tancuri blindate și avioane de luptă, Putin a declarat că măsura a fost luată „pentru a proteja oameni” care au fost „supuși intimidării și genocidului” și că Rusia „va urmări demilitarizarea și denazificarea Ucrainei”.

Acțiunile distructive ale lui Putin — printre care se numără și devastarea comunităților evreiești — arată limpede că minte atunci când spune că scopul său este să asigure bunăstarea cuiva.

La prima vedere, calomnia lui Putin este absurdă, nu în ultimul rând deoarece președintele ucrainean Volodîmîr Zelenski este evreu și a declarat că membri ai familiei sale au fost uciși în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. De asemenea, nu există nicio dovadă că în Ucraina au loc, în perioada recentă, asasinat în masă sau epurări etnice. Mai mult, etichetarea adversarilor drept naziști este un stratagema politică obișnuită în Rusia, mai ales din partea unui lider care favorizează campaniile de dezinformare și dorește să stârneasă sentimente de răzbunare națională împotriva unui inamic din Al Doilea Război Mondial pentru a justifica cucerirea.

Dar chiar dacă Putin recurge la propagandă, este de asemenea adevărat că Ucraina are o reală problemă nazistă — atât în trecut, cât și în prezent. Acțiunile distructive ale lui Putin — printre care și devastarea comunităților evreiești — arată limpede că el minte atunci când spune că scopul său este să asigure bunăstarea cuiva. Dar, oricât de important ar fi să fie apărat drapelul galben-albastru împotriva agresiunii brutale a Kremlinului, ar fi o omisiune primejdioasă să se nege istoria antisemită a Ucrainei și colaborarea ei cu naziștii lui Hitler, precum și îmbrățișarea, în timpurile din urmă, a facțiunilor neonaziste în anumite cercuri.

De ce se vorbește cu atâta compasiune despre ucrainenii care fug? Ei sunt albi.

នៅមុនសង្គ្រាមលោកលើកទី២បន្តិច អ៊ុយក្រែនជាទឹកដីនៃដែនរបស់នាហ្វីម ឆីតស៊ីវិល ជនជាតិយូដាមួយក្នុងចំណោមសហគមន៍ធំបំផុតនៅអឺរ៉ុប ដោយមានការប៉ាន់បុរាណថាមានចំនួនដល់១.៧ លាននាក់ ជាចំនួនគួរឱ្យកត់សម្គាល់យ៉ាងខ្ពស់។ ប្រតិបត្តិការណ៍ដល់បុរសគុតិដ៏យូរអង្វែងរបស់ដីនេនេក្នុងការប្រឆាំងជនជាតិយូដា និងអំពើប្តឹងក្រម។ នៅចុងបញ្ចប់ មនុស្សជាងពាក់កណ្តាលនឹងគ្រួសារនាសីវិក។ នៅពេលកងទ័ពអាណានិគមកាប់ក្រុងគ្រូកូនឆ្នាំ 1941 ពួកគេត្រូវបានសុំឱ្យដោយបដាដលៃសរសេរថា “Heil Hitler”។ មិនយូរប៉ុន្មានបន្ទាប់មក ជនជាតិយូដាជិត 34,000 នាក់ — រួមទាំងជនជាតិយូដា និងអ្នកជួសដេរៀតដលៃគ្រួសារចាត់ទុកថាជា “មិនគួរប្រាប់បូក” — ត្រូវបានប្រមូលផ្តុំ ហើយដឹកដោយការដើរទៅកាន់វាលនៃខាងក្រៅទីក្រុងក្រូម៉ូលសេថាជាការផ្តល់ ទីលំនៅ ថែទាំគ្រួសារសម្រាប់រដ្ឋាភិបាលនៃក្រុងអឺរ៉ុបដលៃក្រោយមកត្រូវបានសុំថាជា “Holocaust by bullets.”

Râpa Babyn Yar a continuat să se umple ca groapă comună timp de doi ani. Cu până la 100.000 de persoane ucise acolo, ea a devenit unul dintre cele mai mari locuri de exterminare în masă ale Holocaustului din afara Auschwitzului și a altor lagăre ale morții. Cercetătorii au remarcat rolul-cheie pe care localnicii l-au jucat în îndeplinirea ordinelor de ucidere naziste la acel loc.

În prezent, Ucraina numără între 56.000 și 140.000 de evrei, care se bucură de libertăți și protecții pe care bunicii lor nu și le-au putut imagina vreodată. Aceasta include o lege actualizată, adoptată luna trecută, care incriminează actele antisemite. Din nefericire, legea a fost menită să răspundă unei creșteri accentuate a manifestărilor publice de intoleranță, inclusiv actelor de vandalism împotriva sinagogilor și memorialelor evreiești, marcate cu svastici, precum și marșurilor sinistre din Kiev și din alte orașe, care au celebrat Waffen SS.

Într-o altă evoluție de rău augur, Ucraina a ridicat în ultimii ani o abundență de statui care îi onorează pe naționaliștii ucraineni ale căror moșteniri sunt pătate de bilanțul lor incontestabil de intermediari ai naziștilor. Ziarul Forward a inventariat unii dintre acești indivizi deplorabili, inclusiv pe Stepan Bandera, lider al Organizației Naționaliștilor Ucraineni (OUN), ai cărui adepți au acționat ca membri ai milițiilor locale pentru SS și armata germană. „Ucraina are câteva zeci de monumente și numeroase denumiri de străzi care glorifică acest colaborator nazist, suficient de multe pentru a necesita două pagini separate pe Wikipedia”, a scris Forward.

Un alt personaj omagiat frecvent este Roman Șuhevici, venerat ca luptător ucrainean pentru libertate, dar și comandant al unei temute unități auxiliare de poliție nazistă despre care Forward notează că era „responsabilă pentru măcelărirea a mii de evrei și ... polonezi”. De asemenea, au fost ridicate statui în cinstea lui Iaroslav Stețko, fost președinte al OUN, care a scris: „Insist asupra exterminării evreilor din Ucraina.”

De grupările de extremă dreaptă au câștigat, de asemenea, capital politic în ultimul deceniu, niciuna mai înfiorătoare decât Svoboda (fostul Partid Social-Național al Ucrainei), al cărei lider a susținut că țara era controlată de o „mafie moscovito-evreiască”, iar al cărei adjunct a folosit o insultă antisemită pentru a o descrie pe actrița evreică de origine ucraineană Mila Kunis. Svoboda a trimis mai mulți membri în Parlamentul Ucrainei, inclusiv unul care a numit Holocaustul o „perioadă luminoasă” în istoria omenirii, potrivit Foreign Policy.

În mod la fel de tulburător, neo-naziștii fac parte din unele dintre rândurile în creștere ale batalioanelor de voluntari ale Ucrainei. Ei sunt căliți în luptă după ce au purtat unele dintre cele mai dure confruntări de stradă împotriva separatiștilor susținuți de Moscova în estul Ucrainei, în urma invaziei Crimei de către Putin în 2014. Unul dintre acestea este Batalionul Azov, întemeiat de un adept declarat al supremației albilor, care susținea că scopul național al Ucrainei era să scape țara de evrei și de alte rase inferioare. În 2018, Congresul Statelor Unite a stipulat că ajutorul său pentru Ucraina nu putea fi folosit „pentru a furniza arme, instruire sau altă asistență Batalionului Azov”. Chiar și așa, Azov este acum un membru oficial al Gărzii Naționale a Ucrainei.

Pentru a fi siguri, niciunul dintre aceste contexte tulburătoare nu justifică nenorocirea care s-a abătut asupra ucrainenilor în ultimele câteva săptămâni — și este puțin probabil ca Putin să fi fost motivat de vreunul dintre acestea atunci când și-a lansat invazia. Într-adevăr, din pricina lui Putin, evreii care trăiesc în Odesa, Harkiv și în alte orașe din est se află sub o presiune extremă. În timp ce mulți și-au găsit adăpost în sinagogile locale și în centrele evreiești, alții au fugit în țări străine, inclusiv în Israel, care i-a îndemnat pe toți evreii să părăsească Ucraina.

Bunicii mei au fost ei înșiși nevoiți să fugă din vestul Ucrainei pentru a scăpa de persecuție, iar este tragic să vezi că acest ciclu continuă. Dacă țara degenerază în haos și insurecție, evreii ar putea fi din nou expuși riscului din partea unora dintre concetățenii lor. Faptul de a nu recunoaște această amenințare înseamnă că se face prea puțin pentru a se veghea împotriva ei.

Dar chiar dacă unele elemente ale țării au fost implicate într-una dintre cele mai odioase mișcări din istorie, a sta de partea Ucrainei este, fără îndoială, poziția onorabilă de adoptat în

această dramă. Chiar acum, cu fiecare zi în care Putin își intensifică asaltul împotriva poporului ucrainean cu un zel de pământ pârjolit, este greu să nu vezi cine merită cu adevărat cuvântul care începe cu „N”.

Allen Ripp, 5 martie 2022 – Sursa

Vom continua acest studiu în articolul nostru următor.

„Cei care nu-și pot aminti trecutul sunt osândiți să-l repete.” George Santayana.

Tot ceea ce Dumnezeu a arătat în istoria profetică a fi împlinit în trecut s-a împlinit, iar tot ceea ce încă urmează va veni la vremea sa. Daniel, profetul lui Dumnezeu, stă la locul său. Ioan stă la locul său. În Apocalipsa, Leul din seminția lui Iuda a deschis înaintea cercetătorilor profeției cartea lui Daniel, și astfel Daniel stă la locul său. El își aduce mărturia, ceea ce Domnul i-a descoperit în viziune despre marile și solemnele evenimente pe care trebuie să le cunoaștem, noi, cei ce stăm chiar pe pragul împlinirii lor.

„În istorie și profeție, Cuvântul lui Dumnezeu înfățișează conflictul îndelungat dintre adevăr și rătăcire. Acest conflict este încă în desfășurare. Lucrurile care au fost se vor repeta. Vechile controverse vor fi reînviolate, iar teorii noi vor apărea neconținut. Dar poporul lui Dumnezeu, care, în credința sa și în împlinirea profeției, a avut o parte în proclamarea mesajelor primului, al doilea și al treilea înger, știe unde stă. Ei au o experiență mai prețioasă decât aurul ales. Ei trebuie să stea neclintiți ca o stâncă, păstrând începutul încrederii lor tare până la sfârșit.” Selected Messages, cartea 2, 109.